

РЕШЕНИЕ

№ 92

гр. София, 22.02.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 22.01.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Лозан Панов

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Мария Ситнилска

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Бончева, като разгледа дело номер **8874** по описа за **2009** година докладвано от съдия Лозан Панов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63 от ЗАНН.

С решение от 23.10.2009 г. по НАХД № 12279/2008 г., Софийски районен съд, НК, 93 състав е потвърдил наказателно постановление № ХД 496/10.10.2008 г., издадено от д-р Л Д К – Директор на С. РИОКОЗ, с което на „Г. М.”О. на осн. чл. 49, ал. 2 от Закона за храните /ЗХ/ е наложено административно наказание “имуществена санкция” в размер на 3 000 лева за нарушение на чл. 17, ал. 1 от ЗХ.

Срещу така постановеното решение е постъпила жалба от „Г. М.”О., представлявано от управителя Х Л Г, чрез адв. Н. Н., с която се моли атакуваното съдебно решение да бъде отменено. Навеждат се доводи, че не са допуснати гласни доказателства от първоинстанционния съд, а решението се основава единствено на показанията на актосъставителя. Твърди се, че при ангажиране на административнонаказателната отговорност на касатора са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила по чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН.

Ответникът по касационната жалба не изпраща процесуален представител и не взема становище по жалбата.

Представителят на С градска прокуратура моли решението на СРС да бъде оставено в сила.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

В атакуваното решение съдът е приел, че на 15.09.2008 г. разпитаният пред

първоинстанционния съд свидетел Е К К /на длъжност младши инспектор при отдел „КХОХ“ – сектор „Оперативен“ при С. РИОКОЗ/ е извършила проверка на обект – Ресторант, находящ се в гр. С., У. „Поп Б“ № 9, стопанисван от „Г. М.“О.. При извършената проверка било установено, че търговецът не поддържа добрите хигиенни практики – силно замърсен под, подготвителни маси, хладилни съоръжения – наслояване на мазнини и прах.

На 17.09.2008г. Е К съставила акт за установяване на административно нарушение срещу „Г. М.“О.. Въз основа на съставения акт за установяване на административно нарушение било издадено и атакуваното наказателно постановление № ХД 496/10.10.2008 г. от д-р Л Д К – Директор на С. РИОКОЗ, с което на „Г. М.“О. на осн. чл. 49, ал. 2 от ЗХ е наложено административно наказание “имуществена санкция” в размер на 3 000 лева за нарушение на чл. 17, ал. 1 от ЗХ.

Тази фактическа обстановка съдът е установил въз основа на събраните по делото писмени доказателства и разпита на свидетеля Е К.

Въз основа на така установената фактическа обстановка по делото първоинстанционният съд е приел, че атакуваното НП следва да бъде потвърдено, тъй като при ангажиране на административно наказателната отговорност на жалбоподателя не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила и извършването на това административно нарушение било установено по несъмнен и категоричен начин.

Настоящият състав намира, че атакуваното първоинстанционно решение е правилно и законосъобразно. Правилно СРС е приел, че извършването на нарушението по чл. 17, ал. 1 от ЗХ, за което е ангажирана отговорността на касатора се установява по безспорен начин от доказателствата по делото.

Изложените в жалбата твърдения, че първоинстанционният съд е допуснал нарушение, като не е приел аргументите да касатора за разпит на свидетели, са неоснователни. Районният съд е събрал допустимите по закон доказателства, които е анализирал обективно, всестранно и задълбочено.

Неоснователни са и останалите твърдения в касационната жалба свързани с допуснати нарушения на процесуалните правила при ангажиране на административнонаказателната отговорност на „Г. М.“О.. Обстоятелството, че АУАН не е съставен в деня на проверката не опорочава административнонаказателното производство. В случая, не са допуснати нарушения на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, тъй като както АУАН, така и НП съдържат датата, мястото на нарушението, а наред с това административното нарушение е описано както словесно, така и с посочване на правната му квалификация. Тези обстоятелства са напълно достатъчни за жалбоподателя да разбере обвинението в извършване на административно нарушение в неговата цялост и да организира адекватно защитата си.

Ето защо, решение от 23.10.2009 г. по НАХД № 12279/2008 г., Софийски районен съд, НК, 93 състав е потвърдил наказателно постановление № ХД 496/10.10.2008 г., издадено от д-р Л Д К – Директор на С. РИОКОЗ, с което на „Г. М.“О. на осн. чл. 49, ал. 2 от ЗХ е наложено административно наказание “имуществена санкция” в размер на 3 000 лева за нарушение на чл. 17, ал. 1 от ЗХ, следва да се остави в сила изцяло, като правилно и законосъобразно.

По изложените съображения и на основание чл. 40, ал. 1 от ЗВАС вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд - С.

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 23.10.2009 г. по НАХД № 12279/2008 г., С районен съд, НК, 93 състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.